

P. ABAT JOSEP M. SOLER
21-02-2014

Festa de la Llum (Manresa)

Dt 4, 32-34.39-40; Rm 8, 14-17; Mt 28, 16-20

Sr. Arxiprest, Sr. Rector del Carme, Preveres concelebrants,
Sr. Alcalde, Regidors, Autoritats,
Associació “Misteriosa Llum”,
Associació de “Cuineres del Bages”, que enguany sou les administradores
de les festes,
Estimats germans i germanes en Crist:

La vostra festa de la Llum és una festa de l’amor de Déu envers
Manresa i els seus ciutadans, i és, també, una festa de la solidaritat, de
l’esforç d’uns i altres per al bé de tots.

És festa de l’amor de Déu perquè el 1345 va voler alliberar la ciutat –
i vol continuar-ho fent en el present- de tot el que no és en bé de les
persones. I és festa, també, de la solidaritat perquè els manresans del passat
van construir la sèquia amb esforç i amb risc; ho van fer pensant en el bé de
tots els habitants de la ciutat. També avui, en continuïtat amb els vostres
avantpassats, Manresa és solidària de la seva gent a través de moltes
iniciatives, particularment envers els que pateixen de diverses formes o
estan en risc de marginació. I també és solidària en la festa i en la bellesa
de la vida, tal com ho mostren, entre altres, l’Associació que administra les
festes d’enguany.

He dit que la festa de la Llum és una festa per celebrar l’amor de Déu
envers la Manresa d’ahir i la Manresa d’avui. Però és, també, la festa per
agrair que Déu en ell mateix sigui amor. De vegades, volent explicar amb
tota precisió teològica el Déu Trinitat, hem arribat a unes formulacions
teòricament molt perfectes però que fan de la Trinitat Santa una realitat
molt allunyada de nosaltres i que no invita gens a correspondre-hi amb
amor.

En canvi, la Trinitat és la realitat més gran d’amor; d’amor en el si de
Déu i d’amor que s’aboca a la humanitat. La Trinitat manifesta la unitat de
Déu en la diversitat de les tres persones divines; expressa la unitat de Déu
en l’amor mutu entre el Pare, el Fill i l’Esperit Sant. I per això la vida de la
Trinitat és un model per a les nostres relacions personals així com per a la

convivència ciutadana. És un model centrat en l'amor, en l'acolliment de l'altre, en la donació generosa a l'altre.

Déu vol que visquem com a fills seus, ens deia l'apòstol sant Pau a la segona lectura. I això comprèn dues coses: Primer, que visquem estimant-lo i acollint la seva Paraula, I, en segon lloc, però d'una manera inseparable, que estimem els altres, que treballem per viure entre tots la unitat en la diversitat, com s'esdevé en el si de la Santa Trinitat.

Guiats per la Paraula de Déu, hem d'aprendre a tractar cada persona com un veritable germà o germana, perquè saber-nos tots fills d'un mateix Pare, Déu, és el fonament últim de la fraternitat humana, de la dignitat de cada persona i de la igualtat fonamental dels uns i dels altres. Déu estima cadascú amb un amor personal i concret. Sense aquesta consciència del valor de cada persona humana --tal com recordava el Papa Francesc en el seu missatge per la darrera Jornada mundial de la Pau (publicat el 8.12.2013)- és impossible construir una societat justa, fonamentada en una pau i una convivència que siguin sòlides i duradores. Més enllà de la pluralitat de maneres de pensar, la comunitat humana --també a nivell de ciutat o de país- s'ha d'entendre com una comunitat de germans que s'acullen recíprocament i es tenen cura els uns dels altres. Això comporta superar l'individualisme, l'egocentrisme i el consumisme sense mesura, que afebleixen els lligams socials i no contribueixen a crear una cultura de la solidaritat.

Veient, però, el panorama del nostre món, pot sorgir la pregunta de si podrem arribar mai a fer realitat l'anhel de fraternitat que Déu ha imprès en el cor humà. Els cristians sabem que podem anar-hi avançant des del moment que la fraternitat humana és envigorida per la resurrecció de Jesucrist. Quan procurem de viure el seu Evangeli, anem descobrint que Déu és veritablement Pare i que es dona ell mateix amb un amor que està per damunt de tot el que podem imaginar. Segons l'ensenyament de Jesucrist, l'altre ha de ser acollit i estimat com a fill o filla de Déu, com a germà o germana, no pas tractat com estrany i menys encara com un antagonista. És cert que de vegades es poden donar actituds negatives i fins agressives en algunes persones a causa dels seus condicionaments existencials; però, això no els treu la dignitat de fills de Déu, i, per tant, l'exigència de tractar-los amb respecte fins i tot a nivell de les mesures legítimes que calgui prendre.

Com recordava el Papa en el missatge que he esmentat, la societat experimenta, de fa un cert temps, una pobresa creixent pel que fa a les relacions entre les persones i entre els pobles. Es donen diverses formes d'insatisfacció, de marginació, de solitud, de dependències patològiques.

Aquesta pobresa en els relacions –diu el Papa Francesc- només pot ser superada a través de la redescoberta de les relacions fraterne en el si dels grups humans de manera que es comparteixin més les joies i els dolors, les dificultats i els èxits que acompanyen la vida de les persones.

Aquests darrers anys ha crescut, també, la pobresa econòmica, amb l'augment de desigualtats entre persones i grups socials. En aquest sentit, a més d'afavorir polítiques que promoguin el principi de fraternitat, assegurant a les persones l'accés a tot allò que necessiten per al seu desenvolupament ple, cal, també, per part nostre la solidaritat personal que pal·liï tant com sigui possible la pobresa material. Als cristians ens toca treballar perquè la fraternitat entre tots els homes i dones sigui descoberta, estimada, experimentada, anunciada, testimoniada. Sortosament, a Manresa hi ha moltes persones i institucions que treballen en aquest sentit. La solidaritat dels manresans del 1345, de la qual ens parla la Festa de la Llum, i que Déu va beneir, té nous reptes en el nostre present. I, si hi treballem amb esforç també Déu ens continuarà beneint. Per això no ens hem de desanimar davant les dificultats. Comptem amb l'amor de Déu, amb la gràcia del Crist ressuscitat, amb la força de l'Esperit que ens ajuden a treballar solidàriament units.

Ara ens endinsarem en la celebració de l'Eucaristia, sagrament de l'amor de la Santa Trinitat i vincle de fraternitat amb tots els fills i filles de Déu. Jesucrist ens hi abraça, se'ns hi dóna i ens ensenya que vol que no es perdi ningú, sinó que tots arribem a la nostra plenitud d'éssers humans i de fills i filles de Déu.

21 febrer 2014